

god Maade, kan den saameget lettere ligne den Deel af Hjælpestaten, som efter mit Forslag vil blive at fastsætte, med de Apparater, der allerede ere forhaanden. Jeg troer derfor, at heller ikke denne Indsigelse har nogen Betydning, og skal derfor alder tillade mig at anbefale mine Forslag til det ærede Things Dømmeskommission.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at det er en Misforstaaelse fra den ærede Talers Side; jeg har aldeles ikke omtalt, at der manglede et Apparat til at ligne Hjælpestaten, men kun bemærket, at Skattemandtalsskifterne ikke nu vare saa fuldstændige i Orden, som jeg haaber, de ville blive efter den nye Folketælling, og det forekommer mig derfor, at inden dette skeer, vil det ikke være heldigt, at man i en aldeles midlertidig Lov vil gaae videre end saaledes, som Forholdet nu er efter den i forrige Aar gjældende Lov.

Scherfig: Jeg skal ikke negte, at naar man seer hen til, hvorledes Loven for 1859 er bleven anvendt, at man navnlig istedetfor at andrage paa, at Skatten blev forøget til det Halve, har ladet det blive ved at opkræve den med kun en Trediedeel, kunde der være Grund til at gaae ind paa Minoritetens Forslag, saameget mere, som derved jo slet ikke blev gjort Andet end at høre paa, hvad de Næringsdrivende i 1859 have, saa at sige, betalt for Meget, derved at Loven ikke er bleven anvendt saaledes, som den havde kunnet anvendes. Men imidlertid forekommer det mig alligevel, at en Overgang fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{2}{3}$ er for brat, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke til Sagens tredie Behandling kunde enes om, hvad jeg vil kalde en Middevei, og navnlig forandre dets stillede Endringsforslag om, at Hjælpestaten skulde opkræves med det Halve, derhen, at den blev at opkræve med det Halve og derover, og derhos optage den Bestemmelse i Loven, at alle Portioner bleve lige store; derved vilde, efter hvad der er paalignet i 1858, nemlig 52,000 Portioner Næringsstat og 53,000 Portioner Hjælpestat, Hjælpestatteportionerne stige

med $\frac{1}{16}$, eftersom disse have været ansatte $\frac{1}{16}$ under det Halve af Næringsstatteportionerne, og Hjælpestaten maatte derefter omrentlig udgjøre 56,300 Portioner og Næringsstaten 52,000 Portioner, eller ialt 108,300 Portioner. Naar dette Antal Portioner fordeles paa den Sum, som for iaar efter Stadens Budget skal paalignes, nemlig 212,000 Rd., vil enhver Portion komme til at andrage 11 Mk. 12 $\frac{1}{2}$ eller ialt for Hjælpestaten 110,200 Rd. og for Næringsstaten 101,800 Rd. Denne lille Forhøielse forekommer det mig, at Hjælpestattehyberne ingenlunde have Anledning til at besvære sig over, da de ifjor vare stillede overordentlig heldige ligeoverfor Næringsstattehyberne, og derved troer jeg ogsaa, at man saa at sige kommer ind paa, hvad Mindretallet har anset for rigtigt imod de mindre Næringsdrivende, fordi i saa Fald enhver Portion Næringsstat bliver 4 Mk. 4 $\frac{1}{2}$ lavere end tidligere. Jeg skulde derfor tillade mig at henstille, hvad jeg her har anført, til det ærede Udvalgs nærmere Overveielse inden Sagens tredie Behandling.

M. Jensen: Til hvad den høitærede Indenrigsminister nys anførte skal jeg bemærke, at jeg ikke seer Andet, end at dog den ærede Minister savner fuldstændige Mandtalsskifter, for med Nøiighed at kunne gaae ind paa et af mine Forslag; men jeg synes ikke, at denne Frygt hos den ærede Minister er begrundet; thi efter Communalbestyrelsens sidste Indstilling ifjor Efteraar vil der paa Hjælpestaten, efter dens Forslag, falde et Beløb af over 150,000 Rd., hvorimod Beløbet efter mit Forslag kun udgjør omtrent 140,000 Rd., og har man altsaa et Apparat, hvorved man kan paaligne over 150,000 Rd., saa vil man med Tryghed kunne gaae ind paa et Forslag, der kun fordrer en Hjælpestat af 140,000 Rd.

Scherffing: De ærede Rigsdagsmænd ville have seet, at jeg hører til det Fleertal, som tilraader at tage Loven med en enkelt Aendring, der alene angaaer Forholdet imellem Hjælpestaten og Næringsstaten; idet vi nemlig foreslaae, at den første skal være større, end